

DE NOORD-BRABANDER

Staat- en Letterkundig Dagblad.

ABONNEMENTS - PRIJS

1 voor de Stad. . . f 12.

franco per post. . . f 14.

(Verschijnende driemaal in de week op Zaterdag, Zondag en Maandag.)

SCHEER HET OUD VETAT?

HONORIUM.

ADVERTENTIEN:

15 cents de regel.

behalve 25 cents per

LORD JOHN RUSSELL

EN HET

ANGLIKAANSCH EPISCOPAAT.

De anglikaansche Kerk levert heden eene gebeurtenis op, welke onder verschillende opzichten belangrijk is en de gewigtigste gevolgen na zich kan slepen. Het anglikaansch bisdom van Hereford is opengevalen en de koningin heeft voor de verkiezing van eenen nieuwen herder voorgesteld Dr. Hampden. Deze nu is, elf jaren geleden, door de universiteit van Oxford, wegens zijne uitgebragte leerstellingen veroordeeld geworden en ten gevolge daarvan hebben dertien bisschoppen, de helft der in Engeland bestaande, tegen de voordragt der koningin geprotesteerd en aan lord John Russell een vertoog ingezonden, om de onbekwaamheid van Dr. Hampden tot het vervullen van eenen bisschoppelijken zetel te doen uitkomen.

Lord John Russell beantwoordde dit vertoog door eenige tegenwerpingen en ten slotte, door de aanmerking, dat indien hij thans zijne aanbeveling, welke de bekrachtiging der koningin verworven had, introk, hij daardoor in het gevoelen zou treden, dat een dekreet der universiteit van Oxford eene eeuwige sluiting eene geestelijken ten gevolge zou hebben en dat, in de daad, de thans door de kroon uitgeoefende suprematie op de leden van eene der universiteiten zou overgedragen worden; daarbij eindelijk nog de bemerkning voegende, dat de *uitstekendste leden* dier meerderheid sedert dat tijdstip in de gemeenschap der roomsche Kerk getreden zijn. Lord John Russell eindigt zijn antwoord met de volgende woorden: „Het doet mij innig leed te vernemen, welk het gevoelen is der geestelijkheid over deze benoeming; maar ik kan den goeden naam van Dr. Hampden, DE REGTEN DER KROON en hetgeen ik als de *wezenlijke belangen* der Kerk beschouw niet opofferen aan een gevoelen, hetwelk op eene valsche beschouwing der zaken berust en door vooringenomenheid aangekweekt is.”

Ziedaar, Catholijken, de zoo hoog opgevijzelde vrijheid der protestanten; ziedaar, hoe men u ook vrij wil maken en het doen zal, zoo gij maar rustig blijft toezien!

De anglikaansche bisschoppen hebben zich achter nog niet als verslagen geacht en zijn nogmaals teruggekomen. De bisschop van Exeter heeft den eersten minister beantwoord en hem

voorgesteld de Kerk bij een te roepen om over de geschriften van Dr. Hampden te oordeelen, of zoodanigen anderen maatregel te nemen als hij goed zal vinden; maar lord John Russell zal aan geene dier randgevingen het oor leenen; trouwens de koningin is het **OPPERHOOFD DER KERK**, aan haar moet alles gehoorzamen. Overigens het Parlement, hetwelk gewoon is de regten der Anglikaansche Kerk met voeten te treden, zou ongetwijfeld partij voor het ministerie trekken, indien het geroepen werd om over het twistpunt uitspraak te doen.

En inderdaad, lord John Russell heeft den brief van den bisschop van Exeter beantwoord door in het officieele blad van Londen het koninklijk besluit te doen opnemen, waarbij Dr. Hampden tot het bisdom van Hereford benoemd wordt.

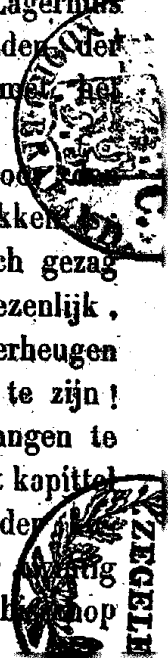
Vraagt men nu, hoe het komt dat het anglikaansch episcopaat zoo eensklaps teekens van leven geeft en den schijn aanneemt, alsof het zich wil losrukken uit de knellende banden van slavernij, waarin het gouvernement het gekneld houdt? Hoe is het er toe gekomen, om dan toch eindelijk eens in te zien, dat toen het 't zoogenaamd juk van Rome afschudde, het zich tot slaaf maakte van een tyranniken en wreeden meester, die het zelfs het regt van vertoog niet meer laat behouden? Wat kan de anglikaansche bisschoppen overgehaald hebben, om eindelijk deel te nemen aan de groote beweging, welke zich allerwege openbaart om de vrijmaking van het geestelijk gezag tot stand te brengen?

Het eenig antwoord op al die vragen is, dat dit alles geschiedt ten gevolge van de menigvuldige bekeeringen, der uitstekendste leden van het anglikanisme tot de Catholieke Kerk. Een der protesterende bisschoppen heeft zelf verklaard, dat zoo het episcopaat vijf jaren vroeger teekenen van leven had gegeven, Engeland het schouwspel dier menigvuldige bekeeringen niet zou beleefd hebben. Deze bemerkning is gansch niet ongegrond: trouwens de logge doodslaap, waarin de Anglikaansche Kerk gedompeld was en welke haar belette zich onder de klusters van het despotiek gezag dat haar drukte te bewegen, kon niet anders dan de verstandigen onder hen een afkeer inboezemen tegen eene Kerk, waarin noch de tegenwoordigheid, noch de genade Gods zichtbaar waren.

Eene tweede oorzaak dier beweging onder de anglikaansche bisschoppen kan gezocht worden in de aanstaande nieuwe inrigting der catholieke hiërarchie in Engeland. Het gevolg dier inrigting zal zijn, dat de bisschoppen vrijelijk bijeen zullen mogen komen; de geestelijkheid hare bisschoppen zal kiezen en deze over de hun aanvertrouwde belangen waken zullen, zonder dat het gouvernement zich met hen te bemoeijen zal hebben. Dit onderscheid was minder zichtbaar, toen Engeland nog slechts apostolische vikariaten telde; maar nu bisschoppen, door den opvolger van den H. Petrus benoemd, de catholieke Kerk in Engeland zullen bestieren, zijn de zaken veel veranderd. Als niet aan de burgerlijke wet onderworpen hebben zij de vrijheid, synoden te vergaderen, aan het gouvernement vertoogen te rigten en wat meer is.

Maar hier houdt de geheele zwaarigheid nog nog niet op. De aartsbisschop van Canterbury is de prelaat, die Dr. Hampden als bisschop van Hereford moet wijden. De vraag zou dus wezen, of de aartsbisschop van Canterbury dien bisschop niet wijden zal? Maar nu moet men weten dat die zelfde aartsbisschop van Canterbury, die anders een toonbeeld van vredelievendheid en toegeeflijkheid was, van zijne zijde tegen de benoeming van Dr. Hampden geprotesteerd heeft, doch tevens het verlangen heeft te kennen gegeven, dat zijn protest niet openbaar zou gemaakt worden; de bisschop van Ripon heeft insgelijks voor zijn persoon afzonderlijk geprotesteerd. Lord John Russell heeft dus tegen den primaat van Engeland en tegen veertien bisschoppen der anglikaansche Kerk te worstelen; waarbij wij nog niet rekenen het verzoekschrift van 495 leeken, waaronder zich vele leden van het Lagerhuis bevinden, noch het groot aantal leden der geestelijkheid, die natuurlijkerwijze met het gevoelen der bisschoppen instemmen.

Men zegge niet, dat dit alles door goeden wil der geestelijkheid te schikken ziehier de wetgeving van het wereldsch gezag op de anglikaansche geestelijkheid; wezenlijk, die zoo iets hoort, moet zich zich verheugen van het ijzeren juk van Rome verlost te zijn! Na de koninklijke uitnoodiging ontvangen te hebben, worden aan den deken en het kapittel twaalf dagen overgelaten om de keus der koningin te bevestigen, maar, wanneer twaalf dagen na de aanwijzing, de opgegeven bisschop

niet gekozen is, zijn het kapittel, en alles wat daaraan verbonden is, *ipso facto* buiten de wet gesteld; de koningin is hun geene bescherming meer verschuldigd en zij zijn aan het *praemium* blootgesteld. In dat geval kan de koningin in de vervulling van den zetel voorzien zonder voorafgaande verkiezing. Nu blijft de aartsbisschop nog over, om de wijding te doen. Deze heeft twintig dagen tijd om zich te bedenken. Indien hij na dien tijd weigert de wijding te doen, wordt hij veroordeeld tot het verlies zijner kerkelijke en persoonlijke inkomsten en kan *in de gevangenis gebragt worden*, tot dat hij zich *onderwerpe*.

Ziedaar de vrijheid der Anglikaansche Kerk. Zoo gaat het reeds gedurende drie eeuwen, en zoo het catholicismus zich niet in al den glans zijner onafhankelijkheid vertoond had, zou het anglikanismus zich thans nog niet eene eigen magt of onafhankelijkheid veroorloofd hebben.

Nu blijft de vraag nog overig of het kapittel van Hereford wederstand zal durven bieden. Deze vraag houdt thans de godsdienstige wereld in Engeland bezig. De tijd zal leeren wat deze gewichtige gebeurtenis in de anglikaansche Kerk te weeg zal brengen: dat zij niet zonder gewicht is, zal een ieder met ons bekennen. en daarom zullen wij onze lezers met den verderen loop bekend maken vooral, opdat wij daarvoor een te beter denkbeeld kunnen maken van die zoo hoog opgevijzelde vrijheid, welke het protestantismus voorgeeft te bezitten, boven de slavernij, waarin zij steeds volhoudt, dat de catholieke Kerk verkeert.

ITALIE.

De kwade pers heeft den geest der bevolkingen van Italie zoodanig misleid, dat ondanks de afkeuring door de *Diario* medegedeeld, de volksvertooningen tot viering van de nederlaag des Sonderbunds in het Schiereiland steeds voortduren. Florence is even als Rome het tooneel eener zoodanige vertooning geweest; de *Patria* heeft van die gelegenheid gebruik gemaakt, om de *Diario* te beschuldigen van de Paus te verraden en de godsdienst beleedigd te hebben. Men weet wezenlijk niet, waarover men meer verbaasd moet staan: of over de ongelooflijke kwade trouw der schrijvers, die aldus spreken, of over de verregaande onkunde dergenen die zich door zulke woorden laten verblinden. Gewis, zoo ooit het hart van den H. Vader bedroefd is geworden sedert zijne komst op den pauselijken troon, is het voorzeker door zulke tooneelen, die tevens eene beleediging zijn voor de grootste ramp, welke de onschuld treffen kan en het teeken der betreuenswaardigste verblindheid.

Den 7 december hebben te Pisa en te Lucca onlusten plaats gehad. Het *Dagblad van Florence*, officieel blad, laakt deze bewegingen onder de strengste bewoordingen.

AMERIKA.

De *New-York Herald* bevestigt op de stelligste wijze hetgeen men reeds gezegd heeft over het besluit van den president der Vereenigde Staten om, bij den aanvang der zitting van het Congres voor te stellen, een amerikaansch gevolmagtigde naar Rome te zenden. Deze maatregel zal aan beide Kamers voorgesteld worden en zoo de stemming in de eene zoowel als in de andere gunstig uitvalt, zal de president de benoeming van eenen kandidaat voor die ambassade aan den Senaat opdragen. De

Herald voegt er bij dat het niet twijfelachtig is of dit ontwerp zal gunstig opgenomen worden niet alleen door den Senaat, maar ook door de publieke opinie in Engeland.

Hetzelfde blad maakt melding van eene demonstratie van deelneming ten behoeve der staatkunde van den H. Vader, uitgedrukt in een adres hetwelk aangenomen is bij eene talrijke meeting, den 29 november in de ruime zaal van het Tabernakel te New-York gehouden.

ZWITSERLAND.

De Bernsche dagbladen behelzen eene beslissende tijding. De groote Raad van Schwytz zal eerlang het volk oproepen ter beslissing van de vraag, of de constitutie herzien moet worden. De zwitsersehe radikalen schijnen besloten te hebben geen tijd te verliezen, om het doel, dat zij zich bij den aanvang des oorlogs voorgesteld hebben te bereiken.

De oorlogskosten, ten laste der zeven kantons gelegd, zijn verdeeld als volgt:

Uri 78,524 fr.; Schwytz 236,444 fr.; Unterwald 131,479 fr.; Zug 133,479 fr.; Lucern 2,172,499 fr.; Fryburg 1,590,548 fr.; Wallis 668,338 fr. — Totaal 5,011,000 fr.

Deze som zal op den 3 januarij 1848 volkomen gestort moeten zijn.

DUITSCHLAND.

De *Preuss. Zeit.* deelt de namen mede der leden van de Commissie, welke den 20 december te Berlijn bijeen zal komen, om, onder het voorzitterschap van den prins Solms-Hohen Solms-Lich, zich bezig te houden met het voorbereiden der werkzaamheden van de afgevaardigden der Stenden, welke bijeenkomst op den 17 januarij e. k. te Berlijn vastgesteld is. De graaf Arnim, de heer Auerswald, de graaf Schwerin en de heer Camphousen behooren tot die Commissie, welke met den Voorzitter uit achttien leden bestaat.

— De *Köln. Zeit.* meldt dat de ter dood veroordeelde Kosinsky, door zijn verdediger, den heer Grelinger, een verzoek tot gratie aan den koning heeft laten rigten, en reeds tot antwoord bekomen heeft, dat uit aanzien van het berouw, hetwelk hij aan den dag heeft gelegd, de doodstraf niet uitgevoerd zal worden, maar dat de koning zich voorbehield nader te bepalen, welke straf hem voor de doodstraf zal worden opgelegd. Deze koninklijke uitspraak heeft de andere veroordeelden bevestigd in de gedachte, dat geene enkele doodstraf uitgevoerd zal worden, maar dat zij allen even als Tyssowski naar Amerika verbannen zullen worden; ook zegt men reeds dat vele andere ter dood veroordeelden gratie gevraagd hebben. 80 polen hebben appel aange teekend; het openbaar ministerie heeft insgelijks tegen het vonnis der rechtbank van eersten aanleg hooger beroep aange teekend, niet zoo zeer tegen den grond van het vonnis zelve als tegen de ongelijkheid der straffen over sommigen uitgesproken.

— Den 14 liep te Berlijn het gerucht, dat een aantal poolsche veroordeelden eene poging tot ontvlugting gedaan hadden; men noemt onder anderen den heer Lipinski, het hoofd der zoogenaamde partij der communisten.

ENGLAND.

LONDEN, 19 december. De zitting van het Lagerhuis van H. vrijdag is geheel besteed geworden aan de beraadslaging over de door lord John Russell voorgestelde emancipatie der Joden, en deze beraadslaging eindigde met de aanneming van het voorstel door 253 stemmen tegen 186. Ziehier in welke bewoordingen het voorstel vervat is. » Besloten dat het oorbaar is al de burgerlijke onbevoegdheden, welke nog de onderdanen van Hare Maj., welke de joodsche godsdienst belijden, treffen,

af te schaffen, behalven de uitzonderingen, welke nog ten aanzien der onderdanen van H. Maj. van de catholieke godsdienst bestaan.»

In de strijd, welke over dat voorstel gevoerd is, heeft het anglikaansch uitsluitingstelsel zich met al de kracht, waarvoor men het vatbaar weet, verdedigd. Tot heden kende men de oorzaken der cholera nog niet goed. Welnu, het voornaamste orgaan van het engelsch protestantismus heeft ontdekt, dat die vreeselijke kwaal in rechte lijn afstamt van de emancipatie van 1829. Toen de catholijken uit hunne eeuwen geduurd hebbende verpedering gekomen en tot de vrijheid in het Parlement toegelaten zijn, heeft de goddelijke regtvaardigheid de pest over Engeland uitgestort. Thans, nu het Parlement de joden in het Parlement toelaat, zal de cholera langs dezelfde deur binnen komen. Dit is zeker. Men denke niet dat er soherts plaats hebben oordeele naar hetgeen de *Standard* zegt: » Zij, die oogen hebben om te zien kunnen de plaag niet vergeten hebben, welke onmiddellijk op den grooten afval van 1829 volgde en thans weder een rijk, hetwelk, vijf en twintig jaren geleden, zoo magtig, zoo rijk en zoo bloeiend was, weder met algemeenen ondergang bedreigt.

— De infant don Miguel, die sedert een jaar te Londen woont, is ernstig ziek geweest, ten gevolge der heerschende kwaal (griep). Hij is thans weder aan de beterende hand.

— Een aantal detachementen troepen hebben bevel ontvangen zich naar Ierland te begeven. Eene afdeeling der policie van de hoofdstad begeeft zich insgelijks derwaarts. Het cijfer der gewapende magt en policie in Ierland zal eerlang 40 à 45,000 man bedragen.

— In de afgeloopene week is de sterfte weder zeer groot geweest in de hoofdstad. Het getal was 2416; 1370 meer dan het wekelijks middelmatig getal der vijf laatste maanden en 1111 meer dan de geborten. doch er was eene vermindering van 38 op het cijfer der verledene week. Hetgeen doet hopen dat de ziekte, welke het meest tot die groote sterfte heeft toegebragt, aan het afnemen is.

IERLAND.

Uit Dublin schrijft men van den 16.: Men verzekert dat de catholieke bisschoppen zeer ontvreden zijn over de vergetelheid, waarin het gouvernement het betoog laat, waarin zij de zorg der regering over den nood van Ierland inroepen. De wet der ontwapening is in hunne oogen hetzelfde niet als de maatregelen van onderstand, welke zij inriepen. Men voegt er bij, dat ten gevolge daarvan eene deputatie van bisschoppen zich bij de herwating der werkzaamheden van het parlement, naar Londen zal begeven, om hunne vertoogen bij het gouvernement te vernieuwen. Indien de publieke opinie in Engeland zich tegen hunne vorderingen verklaart, zullen zij zich onmiddellijk tot het irische volk rigten en het de gedragslijn voorgeschrijven, welke het te volgen heeft. De ministers zouden daar wel eens grootere verlegenheid kunnen vinden dan zij welligt danken.

SPANJE.

MADRID 14 december. Gisteren heeft de senaat de §§ 5 en 6 van het ontwerp van adres aangenomen. In de kamer der afgevaardigden heeft men zich steeds met het onderzoek der afgevaardigden bezig.

— De montemolínistische factie verdwijnt meer en meer in Katalonje en het land zal weldra van de banden, welke het tot heden gatsisterd hebben, verlost zijn.

FRANKRIJK.

19 december. Het ministerie heeft besloten het presidentschap der Kamer der Afgevaardigden eene kabinets-kwestie te maken.

De ministeriele kandidaat is wederom de heer Sauzet. Het *Journal des Débats* verklaart heden, dat zoo hij niet herkozen wordt het ministerie af zal treden. Het ministeriele blad komt te dezer gelegenheid op de vorige zitting terug en alles herhalende wat het vroeger reeds gezegd had over de misslagen van het ministerie en de meerderheid, verklaart het zonder aarzelen, dat zulke misslagen, na de manifestatie, waarvan de reformistische feestmalen het tooneel geweest zijn, thans doodelijk zouden wezen. Deze taal, hoe juist en gegrond ook, geeft bij den heer Guizot en zijne ambtgenooten de vrees te kennen over de uitkomst der verkiezing van den president. Het is echter niet twijfelachtig dat de ministeriele kandidaat de bovenhand zal behouden over elken anderen dienaar tegen hem over zou stellen.

— Het gerucht heeft zich verspreid dat de prins van Syracuse van zijnen broeder, den koning van Napels, bevel heeft ontvangen, dadelijk naar Napels terug te keeren. Op het paleis had deze omstandigheid veel bezorgdheid gepaard.

— In den *National* leest men: Alweder een proces waarin groote namen betrokken zijn. Men spreekt over niets anders dan een proces tot scheiding tusschen tafel en bed, tegen een pair van Frankrijk aangevangen door zijne vrouw, de dochter van een oud-minister.

— Men heeft reeds gezegd dat in de Troonrede over eene hervorming in het postwezen en de vermindering van de belasting op het zout zoude gesproken worden; doch het schijnt dat ook over hervormingen in het kiesstelsel kwestie zal zijn. Men heeft twee wets-ontwerpen bewerkt, het eene om het kiesrecht eenigzins uit te breiden en de uitoefening van dat recht te wijzigen; het ander om de lijst der onbevoegdheden van sommige ambten met het mandaat van gedeputeerde te vergrooten. Ook zal er een speciaal crediet aan de Kamer gevraagd worden, om in Senegal eene proef van vrijmaking der zwarten te nemen. Eindelijk zou het gevangenisstelsel gewijzigd worden en zullen veranderde en verbeterde wetsontwerpen over het middelbaar onderwijs en over de vrijheid van onderwijs aan de Kamers ter overweging gegeven worden.

BELGIE.

BRUSSEL, 20 december. Eergisteren heeft de beschuldigde van der Plas een verhoor ondergaan, hetwelk meer dan vier uren geduurd heeft. Getrouw aan zijn stelsel van ontkenning, heeft hij de stelligste logenstraffingen gesteld tegenover de sprekendste bewijzen zijner schuldpligtigheid, en ondanks alle pogingen door de regters aangewend, om hem tot eene betere waardering van zijn eigen toestand te brengen, heeft hij onophoudelijk alle verdenking van medeplichtigheid met Rossel van zich afgeworpen. De raadkamer heeft in deze zaak nog niet beslist; men verwacht hare uitspraak tegen het einde dezer week.

— Heden ochtend is voor het hof van assises de behandeling der zaak tegen den baron Mertens, die beschuldigd wordt van moord op een kind, begonnen, zij zal twee dagen duren. Men weet dat de heer Mertens zich vrijwillig gevangen heeft gesteld.

— De beroemde beeldhouwer, Willem Goijers, is den 18 dezer in den een en vijftigjarigen ouderdom overleden.

NEDERLAND.

's HERTOGENBOSCH 22 december.

Bij koninklijk besluit van den 8 dezer wordt bepaald dat voortaan geene Electromagnetische telegraaf zonder goedkeuring des Konings zal mogen worden aangelegd. Het tarief moet aan 's Konings goedkeuring worden onderworpen. De berichten van en aan het bestuur moeten vóór die

van particulieren worden overgebracht. In oorlogstijden worden die telegrafen onder het beheer van het departement van oorlog of marine gesteld, terwijl bij bijzondere omstandigheden de telegrafische dienst op last der regering geheel kan worden gestaakt.

Op alle stations wordt van de berichten eene nauwkeurige aanteekening gehouden, ingevolge een voorgeschreven model. Later zal van regeringswege eene vergoeding aan de post-administratie door de eigenaars der telegrafen kunnen worden bevolen. De rigting der telegrafen, niet langs spoorwegen loopende, zal door de regering worden bepaald. Alle overtredingen van dit besluit worden gestraft volgens de bepalingen der wet van 6 maart 1818.

— Den 18 dezer is te 's Hage, in den den ouderdom van ruim 74 jaren, overleden de W. E. G. heer B. A. Fallée, in leven oud directeur van politie, en in der tijd mede-directeur der koninklijke muzikschool alhier.

GRAVE, 19 december. Heden had in ons klein stadje van nog geen 3000 zielen een Harmonieconcert ten voordeele van den *Algemeenen Armen* plaats, waarvan de opbrengst circa f160 beliep. Het stedelijk bestuur had welwillend het Lokaal der Nederduitsche Stadschool afgestaan en de medewerking zoowel van de officieren van het garnizoen als van de directie en de burgerij verdiende allen lof.

Mogt dit voorbeeld door velen gevolgd worden! Het toont hoe men ook in de kleinste plaatsjes veel kan toebrengen om het leven te versagenamen en tevens nuttig voor de lijdende menscheid te zijn.

LEIDSCHENDAM, 19 dec. Voor eenige dagen had onder deze gemeente een voorval plaats, hetgeen een treurig gevolg na zich gesleept heeft. Een dolle hoofd, welke, zoo men zegt, eenige andere had gebeten, heeft ook een jongeling van 21 jaren een beet toegebracht. Spoedig daarna ontwaarde deze reeds eenige ongesteldheid, hetgeen dermate toenam, dat men om zijne rasernij genoodzaakt was, hem in eene bedstede te plaatsen en dezelve stevig te sluiten, ter voorkoming van meerdere ongelukken. De noodige maatregelen van voorzorg zijn dadelijk in het werk gesteld.

— De 's *Gravenhaagsche Nieuwsbode* meldt het volgende:

» De eerlijkheid van eenen onbemiddelden Israëliet, stempelsnijder van beroep, heeft, naar men ons uit Amsterdam berigt, dezer dagen aldaar in handen der justitie geleverd den besteller van twee in staal te graveren vormen voor Nederlandsche vijftwintig centsstukken. Wij zouden wenschen, den naam van dien braven stempelsnijder te kennen, om hem openlijk bekend te maken. Zijne goede trouw is ruimer belooning waardig dan de verdienste van zijn arbeid zou hebben kunnen bedragen.

LATERE BERIGTEN.

Men spreekt van een oproer hetwelk in Griekenland uitgebarsten is. Te Patras zou men bloedig gevochten hebben.

De koning van Deijeren heeft bij besluit van den 16 december de voorafgaande censuur van de artikelen over binnenlandsche aangelegenheden afgeschaft;

De Londsgemeinde van Uri heeft verklaard dat het kanton ophoudt deel te maken van den Sonderbund. De autoriteiten zijn belast geworden met het doen van voorstellen over de kwestie der Jesuiten.

De spaansche senaat heeft den 14 het ontwerp adres in zijn geheel aangenomen.

De baron Mertens is gisteren door het hof van assises te Brussel vrijgesproken.

Mengelwerk.

VERSCHEIJNING DER H. MAAGD

IN HET

ALPEN-GEBERGTE.

Onze lezers zullen waarschijnlijk reeds hier onwaar vernomen hebben van eene verschijning der H. Maagd aan twee herders in het Alpengebergte op den 19 september 1846. Wij hebben ons tot

heden van eenige vermelding daarvan onthouden; omdat wij omtrent de echtheid dezer gebeurtenis nadere inlichtingen verlangden. Thans heeft een fransch kerkvoogd, de bisschop van la Rochelle, daarover een uitgebreid verhaal geleverd, hetwelk wij, althans gedeeltelijk willen mededeelen. Eene bemerking, echter, moeten wij vooraf laten gaan. De gebeurtenis is voorgevallen in het bisdom van Grenoble, waarom moet nu de bisschop van la Rochelle het verhaal doen? Deze vraag komt natuurlijkwijze bij menigeen op. Met weinige woorden is zij beantwoord. De bisschop van Grenoble is even overtuigd van de waarheid der daadzaak als de bisschop van la Rochelle. Deze echter kan de vrucht zijner individueele overtuiging, op de stelligste bewijzen gegrond, mededeelen, maar de bisschop van Grenoble, als wettige herder van het kerspel kan zijne individueele overtuiging niet mededeelen - zijne mededeeling is uitspraak en daarom moet hij zijne individueele overtuiging zoodanig met de ontegensprekelijkste bewijzen staven, dat die mededeeling ook uitspraak worde. Met een woord: de bisschop van Grenoble moet als het ware eene instructie, een proces voeren; maar omdat het hard zou wezen de geloovigen van de waarheid beroofd te houden tot zoolang reeds voorshands alle tegenwerpingen van het ongeloof en baldadigen tegenstand verijdeld werden, heeft de waardige bisschop van La Rochelle met voorkennis en goedkeuring van den bisschop van Grenoble dit verhaal in het licht gegeven. Aan de waarheid valt dus niet meer te twijfelen, alleen ontbreekt daaraan nog de plegtige bekrachtiging der Kerk, welke van den wettigen kerkvoogd, den bisschop van Grenoble moet uitgaan en voorzeker volgen zal, zoodra alles, wat de wijsheid en voorzigtigheid der grijze Moederkeek op dat stuk voorschrijft, tot het laatste toe vervuld zal zijn. Het verhaal van den bisschop la Rochelle wordt door een aantal bewijsstukken gestaafd, welke ons bestek niet gedooft allen te vermelden. Wij zullen echter eenigen en wel de gewigtigste mededeelen, en beginnen heden met het verhaal zelf.

Verhaal dezer verschijning door Mgr. CLEMENT VILLECOURT, bisschop van La Rochelle.

« Weenige dagen na de verschijning waarvan ik de bijzonderheden zal mededeelen, ontving ik daarvan de tijding door een achtenswaardig persoon, wiens oordeel altijd op rede gegrond was geweest. Deze persoon had bij zijnen brief drie gewigtige stukken gevoegd, namelijk: het afschrift van een brief van den heer pastoor van Corps, die het verhaal dezer verschijning aan een zijner vrienden mededeelde: den brief van eene religieuze, aan welke de Kerkel bijna dezelfde zaken geopenbaard had als aan de herders van La Salette en eindelijk een meer omstandig verhaal van hetgeen de herders gezien en gehoord hadden.

» Ik wist niet wat ik al of niet gelooven moest van hetgeen mij verhaald was. De groote boosheid der godslastering, welke ik altijd, met de groote meerderheid der godgeleerden, beschouwd heb als eene der grootste zonden, welke men begaan kan; de onheiliging van den zondag, welke welligt nooit zoo algemeen is geweest als in onze tijden; de geest van ongodsdienstigheid, welke allerwege zoo stoutmoedig het hoofd opsteekt; de minachting voor de heilige wetten der Kerk, welke men, al met een zeker genoegen, vertreedt; dit alles was, in mijne oogen, eene genoegzame beweegreden, om te gelooven dat de Kerkel inderdaad gebelgd was. Ik weet dat de Moeder des Verlossers zich menigmaal aan de menschen vertoond had om redenen, die niet zoo gewigtig waren als die, welke haar naar de herders van het Alpengebergte zouden gelid hebben. Maar dit alles bewees niets voor de waarheid der verschijning welke ik niet

wilde verwerpen noch aannemen, tot dat ik nadere inlichtingen zou ontvangen hebben.

» De persoon die mij de eerste tijding gebragt had, verdiende voorzeker alle vertrouwen. Zijn leven en zijne deugden hebben mij altijd in hem het teeken eener zalige voorbeschikking doen vinden; maar niettemin kon hij in dwaling gebragt zijn door personen, die zelfs met de bedoelingen bezield en voor geen denkbeeld hoegenaamd van misleiding vatbaar waren.

» Ik besloot dus, nog denzelfden dag aan Mgr. de bisschop van Grenoble te schrijven, opdat deze de goedheid zoude hebben mij te melden, wat waar en onwaar was, in hetgeen mij verhaald was geworden.

» Te gelijker tijd schreef ik aan den heer pastoor van Corps, wien ik in het kort alles mededeelde, wat mij verhaald was geworden en daar mij niets gezegd was omtrent de wijze waarop de heilige Maagd van de kinderen gescheiden was, verzocht ik hem, mij omtrent dat punt in te lichten; indien ten minste de *verschijning* geen verzinsel was.

» Spoedig ontving ik antwoord. De bisschop van Grenoble antwoordde mij dat alles, in deze gebeurtenis wonderdadig scheen; doch dat hij geen beslissend oordeel zoude vellen, dan nadat de zaak rijpelijk genoeg overwogen zoude zijn, opdat zijne uitspraak op veilige en onwedersprekelijke bewijzen gegrond zoude zijn.

» Eene commissie van ernstige en gemoedelijke mannen moest deze zaak grondig onderzoeken, over haar in alle opzichten beraadslagen en aan den kerkvoogd de uitkomst harer werkzaamheden mededeelen, opdat hij met eene volle en algeheele kennis van zaken zoude kunnen oordeelen.

» Niets kwam mij wijzer en meer overeenkomstig de heilige voorschriften der Kerk voor dan dit besluit van den godvreezenden en voorzigtigen bisschop; want het is niet genoeg, dat een herder *persoonlijk* en *individueel* overtuigd zij van eene daadzak, om haar openlijk bekend te maken, hij moet daaraan, door ontegensprekelijke bewijzen, al de echtheid geven, waarvoor zij vatbaar is.

» De eerw. heer Melin, aarts priester van Corps, wiens voorzigtigheid en hooge wijsheid door al degenen, die hem kennen, hooggeschat wordt, antwoordde mij insgelijks op den toon der diepste overtuiging. Hij was op de plaats zelve, had de kinderen, die sedert het tijdstip der *verschijning* steeds zijne parochie bewoond hebben, ondervraagd, hij kon ze alle dagen en uren zien. Niets was hem gemakkelijker geweest dan de onmogelijkheid van eenig bedrog te ontdekken in eene gebeurtenis, waarvan de valseheid zoo ligt te ontdekken was. De openhartigheid en aangeboren wildheid van Maximin verwijderde alle denkbeeld van bedrog; de bedeesheid van Melanie maakte haar daartoe onbekwaam; zonder uog te spreken van beider ongeleerdheid, wyl hunne onwetendheid en onbeschaafdheid algemeen bekend waren.

» Voor den heer Melin stond geen middenweg tusschen de waarheid en de logen open. Zijn antwoord was zedelijk, als elk deugdzaam mensch in zijne plaats zou gegeven hebben. Hij verzekerde mij van de waarheid der zaak en lichtte mij in over hetgeen ik hem gevraagd had wegens de verdwijning van de H. Maagd. Sedert dien tijd ontstond tusschen ons eene vrij drukke briefwisseling, welke mij in de gelegenheid stelde zijne goedhartigheid, zijn voortreffelijk hart en verlicht oordeel te bewonderen.

» Lang heb ik niet geweten, dat *la Salette* een eigen herder had; anders had ik aan het verlangen, om hem te schrijven, geen wederstand kunnen bieden; want ik gevoelde mij door de Voorzienigheid aangespoord, om mij van de waarheid eener zoedatige gebeurtenis te orentuigen, vast besloten haar te bespreken, indien ik haar valsch bevond en haar openlijk te verkondigen, zoedra

ik de stellige bewijzen harer wezenlijkheid zou verkregen hebben. De aanbevelingen van Maria konden in het laatste geval niet zonder goede uitkomsten blijven.

» Aldus begrepen het een groot aantal geestelijken uit het bisdom van Grenoble, en van alle zijden galmde van de stoelen der waarheid de tijding der *verschijning* en der bedreigingen van den Hemel.

» Intusschen deed Mgr. de bisschop van Grenoble, wat ieder voorzigtig bisschop in zijne plaats zou gedaan hebben. Inderdaad, een aantal pastoors van mijn bisdom hunne overheden geraadpleegd hebbende om te weten of zij op den predikstoel over de gebeurtenis van *la Salette* spreken mogten, antwoordde de bisschoppelijke raad steeds, dat de orde vorderde, dat de uitspraak der bevoegde magt moest ingewacht worden.

» Doch de menigte der inlichtingen welke dagelijks bij mij inkwamen en wier bron veilig was, had in mijn gemoed eene zoo innige overtuiging te weeg gebragt, dat toen het oogenblik van mijn herderlijk bezoek gekomen was, ik vermeende, in de vermaningen welke ik nooit achterliet tegen de godslastering en de ontheiliging der Godegewijde dagen, mijne woorden te mogen staven met de bedreigingen van de koningin des Hemels. Ik sprak daarover in een aantal parochien, onder anderen in de hoofdkerk van La Rochelle.

» Ik moet bekennen, dat ik allerwege getroffen ben geweest over de aandacht welke mijne hoorders aan mijn verhaal leenden. Eene blijkbare bescherming des Hemels schonk mij in elke kerk eene merkbare verandering van taal, zonder dat van den hoofdzakelijken inhoud van mijn verhaal ergens afgeweken werd. Dikwijls heb ik bemerkt, dat mijne hoorders tot tranen toe bewogen waren, hetgeen ik gereedelijk aan den bijstand van Maria toeschreef. Nergens deed zich het minste kenteeken van ongeloof op; nergens dien latten scherts, welke strekt om de prediking belagchelijk te maken. Ik heb die ingetogenheid moeten bewonderen, vooral te midden eener bevolking van verschillende geloofsbelijdenis, welke zich vaak in de catholieke kerk vereenigd vond. (*Vercolh hierna.*)

Advertentien.

A. VERHAGEN, Notaris te St. Michiels-Gestel, zal in het openbaar

VERKOOPEN:

Op Woensdag den 29 December 1847, voor den HoogWel Geboren Heer H. F. BARON DE SENARCLENS DE GRANCY.

60 Koopen extra ZWARE en LANGE KANADASSCHE BOOMEN, geschikt tot Zaag en Klomphout; staande bij het Kasteel van Haarwijk onder St. Michiels-Gestel kort bij de Rivier de Dommel.

Op Maandag den 3 Januarij 1848, voor de Kinderen van Wijlen WJLJAND DEKKERS.

185 Stuks EIKEN BOOMEN.
10 Stuks KANADASSCHE en POPULIERE KLOMPBOOMEN.

150 Stuks MASTEN, bekwaam tot ZAAGHOUT.

2 Stuks Zware BEUKEN-BOOMEN.

15 Stuks BERKEN-BOOMEN, alleen staande in de Ollandsche Stok, onder St. Oedenrade.

Benevens SCHAARHOUT, onder Schijndel.

Op Dingsdag den 4 Januarij 1848, op de Hoeve van JOH. VAN HEERTUM, aan den Beekkant, onder St. Michiels Gestel.

46 Koopen SCHAARHOUT en

19 Koopen EIKEN-BOOMEN.

Telkens des voormiddags om tien ure te beginnen.

ADVERTENTIE.

De Onderlinge MAATSCHAPPIJ tot verbetering van den toestand der bewoners van de nieuw opgeigte Gemeente St. Willebrord, naar aanleiding van haar Reglement noodigt bij deze alle Steingeregtigde uit, om de **ALGEMEENE VERGADERING** welke aldaar op Maandag den 27 December 1847, des voormiddags ten tien ure, zal gehouden worden, te willen bijwonen.

Namens het Bestuur der Maatschappij,
L. VAN DAM, Secretaris.

Bekendmaking.

Ten verzoeke van den HoogEdel Geboren Heer Baron T. J. V. DE HEUSCH VAN ZANGRIJE, Burgemeester te Vliermaal Provincie Limburg, zal door JOANNES SMITS, Notaris gevestigd te Neunen, op den 14 Januarij 1848, 's namiddags om 4 ure, ten huize van Antoonus Severys Molenaar te Geldrop openbaar worden verpacht:

de veel beklante
GRAAN-OLIJ- EN VOL-WATERMOLEN
VAN GELDROP.
ZEGT HET VOORT.

VERKOOPING

Uit hoofde van **STERFGEVAL.**

D. A. VAN MUNSTER, Notaris te Nijmegen, zal op maandag den 3 Januarij 1848, des avonds ten 7 ure, in het Park ooplocaal der Notarissen aldaar doen

IN ZETTEN:

Een HECHT en STERK LOGEABEL

WINKELHUIS gelegen te

Nijmegen aan de Molensstraat,

naast de Windmolenspoort, Wijk B. n°. 677, bevattende een ruim VOORHUIS, zeven BOVEN- en BENEDEN KAMERS, BINNENPLAATS, het BLEEKVELD, REGENPOMP, ZOLDERS, KELLER en verdere gemakken, voorts daarachter eene, sedert onbeheerde jaren nog met een goed DEBIET, in werking zijnde Complete

GRUTTERIJ

met GRUT- en PELMOLEN, zeven ZOLDERS, STAL, REGENBAK en verder toebehooren, zijnde de Grutterij in 1822 geheel nieuw opgebouwd, de helft der koopprijs kan in het Erf gevestigd blijven.

Graanmarkt

van **SHERTOGENBOSCH.**
Maandag en Dingsdag 20 en 21 december,
ROGGE / 6.50, 7.00 a 7.25.
BOEKWIET / 5.50, a / 6.50 / 7.00.
HAVER / 2.85 / 3.40.

Beursprijs der Romainsche Effecten.

Brussel, 18 dec.	Leening 1831	97
Parijs 18 dec.	"	97 1/2
Antw. 18 dec.	Rem. Certif.	93 1/2

OPGAVEN van de Hooft der Rivieren de MAAS te Grave en van de DIEZE te 's Bosch, waargenomen des morgens ten 8 ure.

DA- TUMS	MAAS TE GRAVE				DIEZE TE 'S BOSCH			
	BOVEN AP.	GEWASSEN	GEVALLEN	BOVEN O.	ONDER O.	GEWASSEN	GEVALLEN	
Dec.	ell.	dm.	dm.	ellen	dm.	ellen	dm.	dm.
20	6	78	12	"	"	"	"	"
21	6	70	8	"	1	33	"	2
22	"	"	"	"	1	35	"	2

De O. te 's Bosch is 4 el 11 duim boven AP.

Ter Drukkerij van D. A. A. DE ROOY.